

1 Legea statului membru prevede norme speciale care, din cauza destinației economice, familiale sau sociale ale anumitor bunuri imobile, ale anumitor întreprinderi sau ale altor categorii speciale de bunuri situate în acest stat membru, impune anumite restricții privind succesiunile sau care afectează succesiunile în ceea ce privește acele bunuri?

1) Terenuri agricole și forestiere

1.1 Aspecte generale

Potrivit dreptului maghiar, există norme stricte ce guvernează dobândirea terenurilor agricole și forestiere. Aceste restricții afectează, de asemenea, dobândirea prin succesiune, indiferent dacă dobânditorii sunt cetățeni maghiari, cetățeni ai altor state membre sau cetățeni ai altor țări. Prevederile restrictive sunt incluse în următoarele două legi:

Legea CXXII din 2013 privind tranzacțiile cu terenuri agricole și forestiere (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény*) (Legea privind tranzacțiile cu terenuri) și

Legea CCXII din 2013 care stabilește diferite prevederi și măsuri tranzitorii referitoare la Legea CXXII din 2013 privind tranzacțiile cu terenuri agricole și forestiere (*a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény*) (Legea din 2013 privind măsurile tranzitorii).

Normele sunt foarte complexe; principalele prevederi relevante din punctul de vedere al succesiunii pot fi rezumate după cum urmează:

1.2 Bunuri imobile care intră în domeniul de aplicare material al restricțiilor

Restricțiile legale se referă la dobândirea de „*terenuri agricole și forestiere*”. În conformitate cu secțiunea 5 alineatul (17) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri, termenul „*teren agricol și forestier*” (teren agricol) include următoarele:

toate parcelele de teren care sunt înscrise în registrul bunurilor imobile pentru una dintre următoarele utilizări: teren cultivat, vie, livadă, grădină, pajiște, pășune (fânețe), stufăriș, pădure și teren forestier (indiferent dacă terenul se află într-o zonă urbană sau periferică); și parcelele de teren înregistrate ca fiind scoase din circuitul agricol și care figurează în registrul bunurilor imobile ca: „zonă înregistrată ca pădure în Baza de date națională privind fondul forestier”.

1.3 Restricții care afectează dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune

Legea privind tranzacțiile cu terenuri tratează diferit succesiunea *ab intestat* și succesiunea testamentară în ceea ce privește dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole. Restricțiile prevăzute în Lege se aplică numai în cazul dobândirii prin succesiune testamentară și nu se aplică în cazul dobândirii de terenuri agricole prin succesiune *ab intestat*.

În sensul secțiunii 8 alineatul (1) din Legea din 2013 privind măsurile tranzitorii, situația în care un moștenitor testamentar poate deveni moștenitor legal – în absența unui testament și cu condiția ca ceilalți moștenitori să fie excluși din succesiune – este, de asemenea, considerată dobândire a dreptului de proprietate prin succesiune *ab intestat* în scopul aplicării restricțiilor privind dobândirea dreptului de proprietate.

1.3.1 Norme cu privire la dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune testamentară

a) este necesară o autorizație din partea unei autorități publice

În cazul în care testatorul a înstrăinat dreptul de proprietate asupra unui teren agricol prin testament, este necesară o aprobare din partea unei autorități publice (organ administrativ agricol) emisă sub forma unei autorizații (secțiunea 34 din Legea privind tranzacțiile cu terenuri) pentru ca moștenitorul desemnat în testament să obțină dreptul de proprietate. În cursul procedurii de aprobare, organul administrativ agricol stabilește dacă moștenitorul este eligibil să dobândească dreptul și faptul că testamentul nu conduce la o încălcare sau eludare a unei restricții în materie de dobândire a dreptului de proprietate.

b) restricții privind dobândirea de terenuri agricole

Legea privind tranzacțiile cu terenuri tratează în mod diferit entitățile juridice în funcție de eligibilitatea acestora de a dobândi terenuri agricole. În această privință, ar trebui să se facă distincția între următoarele categorii de persoane:

i) entități juridice care nu pot dobândi dreptul de proprietate asupra terenurilor agricole în nicio situație

Această categorie include

persoane fizice străine (cetățenii statelor membre nu sunt incluși în această definiție);

state străine (sau provinciile, administrațiile locale sau alte organisme ale acestora);

persoane juridice interne sau străine (cu câteva excepții).

Excepție: interdicția de dobândire a terenurilor agricole de către persoanele juridice printr-o dispoziție pentru cauză de moarte nu se aplică bisericilor stabilite (sau organizațiilor, instituțiilor sau entităților acestora care au personalitate juridică în conformitate cu normele ecleziastice interne ale bisericii).

ii) persoanele care se încadrează în definiția termenului „fermier”

Termenul „fermier” este definit la secțiunea 5 (7) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri. În această definiție se încadrează persoanele fizice de naționalitate maghiară sau cetățeni ai unui alt stat membru care au fost înregistrate/înregistrați de către autoritățile competente într-un registru oficial ținut în acest scop. În vederea înregistrării, trebuie îndeplinite condițiile prealabile prevăzute de lege (calificare de specialitate în domeniul agricol sau forestier; activități agricole sau forestiere certificate și venituri din aceste activități, etc.).

Pentru această categorie de persoane, limita superioară a dimensiunii terenului agricol care poate fi deținut de către oricare dintre acestea – „*limita superioară de dobândire a terenului*” – este de 300 hectare; această limită trebuie să includă suprafața de teren deținută deja de către persoana respectivă și suprafața de teren asupra căreia persoana își exercită deja drepturi de uzufruct [secțiunea 16 alineatul (1) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri].

iii) persoanele fizice care nu sunt „fermieri”, însă care sunt cetățeni maghiari sau cetățeni ai unui alt stat membru

Persoanele din această categorie pot dobândi dreptul de proprietate asupra unui teren agricol dacă suprafața terenului agricol aflat în posesia lor – împreună cu suprafața terenului agricol pe care doresc să îl dobândească – nu depășește un hectar [secțiunea 10 alineatul (2) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri].

Excepție: restricțiile menționate mai sus nu se aplică situațiilor de dobândire între rude apropiate. Cu toate acestea, limita superioară de 300 de hectare în cazul dobândirii de terenuri se aplică și în aceste cazuri [secțiunea 10 alineatul (3) și secțiunea 16 alineatul (1) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri]. În sensul prevederilor menționate mai sus, următoarele persoane sunt incluse în definiția termenului de „cetățean al unui stat membru” [secțiunea 5 alineatul (24) din Legea privind tranzacțiile cu terenuri]:

un cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene (altul decât Ungaria);

un cetățean al unui stat care este parte la Acordul privind Spațiul Economic European;

un cetățean al unui alt stat care este tratat în același mod ca persoanele menționate mai sus în baza unui tratat internațional.

1.3.2 Dobândirea dreptului de proprietate prin succesiune ab intestat

Restricțiile descrise mai sus (punctul 1.3.1) nu se aplică în cazul dobândirii terenului agricol prin succesiune *ab intestat*. Astfel, o persoană care nu poate dobândi dreptul de proprietate asupra unui teren agricol din Ungaria prin succesiune testamentară (sau prin dobândire *inter vivos*) (de exemplu, o persoană care nu este cetățean al unui stat membru) poate dobândi respectivul drept de proprietate prin succesiune *ab intestat*.

2) Arme de foc și muniții

2.1 Aspecte generale

Potrivit dreptului maghiar, armele de foc și munițiile pot fi obținute numai în baza unui permis de deținere de arme de foc. Legislația menționată mai jos include dispoziții privind posesia de arme de foc:

Legea XXIV din 2004 privind armele de foc și munițiile (*a löfegyverekről és löszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény*) (Legea privind armele de foc),

Decretul guvernamental nr. 253/2004 din 31 august 2004 privind armele și munițiile (*a fegyverekről és löszerekről szóló 253/2004. Korm. rendelet*) (Decretul guvernamental privind armele),

Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne privind poligoanele de tir, depozitarea armelor de foc și a munițiilor de către autoritățile publice și cunoștințele teoretice și abilitățile necesare pentru deținerea de arme de foc (*a lötereokről, a löfegyverek, löszerek hatósági tárolásáról, a fegyvertartáshoz szükséges elméleti és jártassági követelményekről szóló 49/2004. BM rendelet*),

Instrucțiunea nr. 2/2016 din 7 ianuarie 2016 a Comisarului Șef al Poliției Naționale privind normele de depozitare de către autoritățile publice, de înstrăinare, dispunere, predare cu titlu gratuit și distrugere a armelor de foc (*a löfegyverek hatósági tárolásának, értékesítésének, elidegenítésének, hatástalanításának, érték nélküli leadásának, megsemmisítésének szabályairól szóló 2/2016. ORFK utasítás*).

2.2 Bunuri care intră în domeniul de aplicare material al restricțiilor

Restricțiile legale se referă la dobândirea de „arme și muniții”. În sensul secțiunii 2 alineatele (16) și (22) din Legea privind armele de foc

armă de foc: înseamnă orice armă portabilă sau pistol cu aer comprimat cu care se poate trage un proiectil din material solid cu o energie la gura țevii mai mare de 7,5 jouli;

muniție: înseamnă orice cartuș format dintr-un proiectil, praf de pușcă și o amorsă, care este pre-asamblat într-o singură carcasă.

2.3 Restricții care afectează succesiunea armelor

În conformitate cu secțiunea 14 alineatele (1) și (2) din Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne, la decesul unui posesor al unui permis, moștenitorul poate solicita – după *rămânerea definitivă a certificatului de validare a succesiunii* – ca arma de foc și/sau muniția să fie vândute de către un comerciant de arme de foc,

înstrăinate unei persoane sau organizații care deține autorizație pentru dobândirea acestora,

eliminate, distruse sau

predate cu titlu gratuit.

În cazul în care moștenitorul nu utilizează opțiunile descrise mai sus, poliția poate distruge arma de foc și/sau muniția depozitată (depozitate) sau le poate preda unui comerciant de arme de foc în vederea vânzării, în urma unei evaluări efectuate de un expert în acest domeniu. Suma obținută din vânzarea armei și/sau a muniției trebuie să fie plătită proprietarului, după deducerea oricăror costuri suportate.

2 În temeiul legii statului membru, aceste norme speciale se aplică succesiunii în ceea ce privește bunurile menționate anterior indiferent de legea aplicabilă succesiunii?

Da (cu privire la fiecare dintre bunurile menționate mai sus).

Cu privire la terenurile agricole și forestiere (terenuri agricole), preambulul Legii (Legea privind tranzacțiile cu terenuri) enumeră considerente de natură economică, de politică familială și sociale (cum ar fi capacitatea satelor de a-și păstra populația, îmbunătățirea structurii de vârstă a populației locale, îmbunătățirea nivelului de ocupare a forței de muncă în mediul rural, asigurarea funcționării stabile a fermelor mici etc.) care demonstrează în mod clar intenția legiuitorului de aplicare a restricțiilor prevăzute în Legea privind tranzacțiile cu terenuri în fiecare caz, indiferent de legislația străină care guvernează succesiunea.

3 În temeiul legii statului membru, există proceduri speciale pentru a garanta respectarea normelor speciale menționate anterior?

1) Terenuri agricole și forestiere

Da.

Dacă notarul public care efectuează procedura de succesiune ia cunoștință, în cursul procedurii, că masa succesorală include terenuri agricole sau forestiere (terenuri agricole) și că testatorul a înstrăinat aceste terenuri prin testament, acesta va trimite testamentul organismului administrativ agricol competent, în funcție de locul în care se află terenul. Acest organism are competența de a acorda aprobarea oficială pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra terenului agricol (secțiunea 34 din Legea privind tranzacțiile cu terenuri). În aceste cazuri, notarul public suspendă procedura de succesiune până la adoptarea unei decizii de către organismul administrativ agricol [secțiunea 71 alineatul (2) litera (d) din Legea XXXVIII din 2010 privind procedura de succesiune].

În cursul procedurii de aprobare, organismul administrativ agricol stabilește

dacă moștenitorul este eligibil să dobândească dreptul și

faptul că testamentul nu conduce la o încălcare sau eludare a unei restricții în materie de dobândire a dreptului de proprietate.

Organismul administrativ agricol comunică și notarului decizia sa privind aprobarea. În cazul în care organismul administrativ agricol refuză acordarea aprobării pentru dobândirea dreptului de proprietate asupra terenului, această dispoziție din testament trebuie să fie considerată nevalabilă (secțiunea 34 din Legea privind tranzacțiile cu terenuri). În acest caz, dispoziția respectivă din testament este nulă din punct de vedere juridic și acest lucru trebuie să fie luat în considerare de către notarul public, iar transferul părții respective din masa succesorală (terenul agricol respectiv) către moștenitorul îndreptățit la aceasta în temeiul testamentului nu poate fi constatat [secțiunea 71 alineatul (6) din Legea XXXVIII din 2010 privind procedura de succesiune].

Atribuțiile organismului administrativ agricol sunt îndeplinite de către oficiile administrației districtuale.

2) Arme de foc și muniții

Da.

În conformitate cu secțiunea 13 din Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne, în cazul decesului unei persoane care deține un permis pentru arme de foc, orice arme de foc și muniții trebuie notificate imediat poliției de către persoana în posesia căreia se află, iar această persoană trebuie să asigure, de asemenea, păstrarea în siguranță a acestora până la sosirea poliției. Poliția preia și depozitează armele de foc și munițiile notificate și redactează un document de consemnare a acțiunilor lor.

Potrivit capitolului III din Instrucțiunea nr. 2/2016 din 7 ianuarie 2016 a Comisarului Șef al Poliției Naționale, după preluarea armelor și munițiilor de către poliție, aceasta

va informa în scris funcționarul din cadrul administrației locale a persoanei decedate deținătoare a permisului care a efectuat inventarul masei succesoriale (funcționarul responsabil cu inventarul) că armele de foc și munițiile sunt depozitate de către autoritatea publică,

va solicita, în același timp, ca armele de foc și munițiile să fie înscrise în inventarul masei succesoriale,

și va solicita informații privind notarul public care va efectua procedura de succesiune.

Poliția va informa în scris notarul public care desfășoară procedura de succesiune cu privire la locul în care se află armele de foc și munițiile și va solicita să îi fie comunicat certificatul definitiv de validare a succesiunii după încheierea procedurii de succesiune.

Prin urmare, notarul public comunică poliției certificatul de validare a succesiunii emis după închiderea procedurii de succesiune. Pe baza certificatului de validare a succesiunii, poliția informează moștenitorul că, în termen de 180 de zile, acesta poate solicita vânzarea armelor de foc și a muniției de către un comerciant de arme de foc sau înstrăinarea acestora către o persoană sau organizație care deține o autorizație de dobândire a acestora, sau poate iniția eliminarea, distrugerea sau predarea cu titlu gratuit a armelor de foc și a muniției.

În cazul în care moștenitorul nu utilizează opțiunile descrise mai sus în termenul stabilit, poliția poate distruge armele de foc și muniția depozitate sau le poate preda unui comerciant de arme de foc în vederea vânzării în urma unei evaluări efectuate de un expert în acest domeniu. Suma obținută în urma vânzării armelor și muniției trebuie să fie plătită proprietarului, după deducerea oricăror costuri suportate (secțiunile 13 și 14 din Decretul nr. 49/2004 din 31 august 2004 al Ministrului de Interne).

Ultima actualizare: 29/08/2019

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.